

Den Haag, 28 oktober 2022.

Geachte voorzitter en leden van de Commissies SZW en KR,

In een artikel in "dossiekoninkrijksrelaties.nl"¹ van 27 oktober 2022: *Verkenning invoering anti-discriminatiewetgeving in Caribisch Nederland*, trof mij de laatste alinea: "Sinds Bonaire, Sint Eustatius en Saba in 2010 bijzondere gemeenten van Nederland zijn geworden, hebben de achtereenvolgende regeringen nagelaten cruciale wetgeving in te voeren. Dat geldt ook voor gelijkebehandelingswetten".

Jammer genoeg constateer ik dat het niet alleen de invoering van nieuwe wetgeving betreft, maar ook bij het tegen het licht houden van bestaande wetgeving die sinds 10-10-10 geldt voor de BES-eilanden alsook de wetten van het land Nederland die een bredere gelding zouden kunnen hebben, wordt maar mondjesmaat voortgang geboekt om te bezien waar er sprake is van *wezenlijk verschillende omstandigheden* (Caribisch vs. Europees Nederland) waardoor eigen, eilandelijke wetgeving kan, mag en misschien zelfs moet worden toegepast (of: ontwikkeld). Of juist andersom: bestaande BES-wetgeving kan achterwege blijven (of: worden geëlimineerd) omdat Europees Nederlandse wetgeving ook voor Caribisch Nederland kan voldoen.

Zo kan ik mij in de context van AOW en AOV met de beste wil van de wereld geen dwingende omstandigheden voorstellen die een verschillende sociale wetgeving rechtvaardigen (tenzij je "slecht" wil denken en het uitgangspunt hanteert dat de Caribische Nederlander achtergesteld *zal moeten zijn* ten opzichte van de Europese Nederlander; ik wil positief blijven en veronderstellen dat u - en het kabinet - niet "slecht" willen denken).

Dan nu de casus die ik u graag wil voorleggen. Personen die gedurende een groot deel van hun werkzame leven AOW hebben opgebouwd en enkele jaren op bijvoorbeeld op één van de BES-eilanden - die om mij onbekende redenen als "buitenland" worden aangemerkt - hebben gewoond en gewerkt, worden twee procent per jaar in het "buitenland" gekort op hun uiteindelijke AOW-uitkering.

Is er in die periode in Caribisch Nederland gewerkt dan is daardoor AOV opgebouwd (AOV is de Caribisch Nederlandse variant van AOW). Weliswaar niet de volledige AOV, immers maar een beperkt aantal jaren aldaar gewerkt, en omdat de pensioengerechtigde leeftijd daar lager ligt dan in Europees Nederland.

Het blijkt vervolgens dat bij (terug)verhuizing naar Europees Nederland - ik heb wat moeite om hiervoor de begrippen emigratie of immigratie te gebruiken - de AOV-uitkering nog eens wordt gekort juist vanwege het niet (meer) woonachtig zijn in het BES-gebied. Kortom, waar je nog zou kunnen denken dat de AOV-uitkering een soort compensatie is van de gemiste AOW-jaren, wordt er in feite dubbel gekort.

¹ <https://dossiekoninkrijksrelaties.nl/2022/10/27/verkenning-invoering-anti-discriminatiewetgeving-in-caribisch-nederland/>

Het zou volgens mij allemaal een stuk eenvoudiger en - belangrijker! - rechtvaardiger zijn wanneer hier geen onderscheid tussen AOW en AOV zou worden gemaakt. Oftewel: in geheel Nederland (zowel Europees als Caribisch) zou mijns inziens sprake moeten zijn van één AOW (zonder korting).

Immers, "onder aan de streep" geldt dat men Nederland niet uit is geweest, anders dan beetje heen en weer verhuizen tussen Europees, Caribisch en dan weer Europees Nederland, maar er wel een dubbele korting blijkt te zijn: op de AOW-uitkering en vervolgens dus ook op de AOV-uitkering uit Caribisch Nederland.

De laatste tijd zie ik weliswaar een beweging in de goede richting waarmee ik wil zeggen dat er geleidelijk aan minder wetten bestaan die alleen gelden voor de BES-eilanden. Maar tegelijkertijd zijn het er nog steeds 574. Van zo goed als al deze wetten is onduidelijk - want niet expliciet gemaakt - waarom deze wetten bestaan; met andere woorden: welke omstandigheden zijn zo wezenlijk verschillend van die in Europees Nederland dat "eigen" wetgeving noodzakelijk is.

Dit alles onder het motto "comply or explain" (waarbij ik opmerk dat het ook andersom kan zijn: dat de Caribische wetgeving "beter" zou kunnen zijn dan de Europees Nederlandse; het overleg tussen en inbreng door beide Nederlanden op dit gebied is momenteel volstrekt onvoldoende).

Tenslotte een punt dat gisteren in de *Central Committee* op Sint Eustatius gemeld werd: het betreft de recente CAO met een salarisverhoging met ingang van januari 2023 van 4,75% voor werknemers van de Rijksdienst Caribisch Nederland (RCN). Enige tijd geleden is overeengekomen dat de CAO van de werknemers van de Openbare Lichamen de CAO voor RCN zou volgen.

Vanzelfsprekend neem ik dan ook aan dat binnenkort gepubliceerd zal worden dat deze verhoging ook voor de werknemers van de Openbare Lichamen zal gelden (waarbij de verzwaring van de personele lasten door Europees Nederland zullen worden gedragen).

Ten slotte spreek ik de wens uit dat er ook voor de allerlaagste inkomens het bestaansminimum op korte termijn in één keer "rechtgetrokken" zal worden en niet in fasen. Waarbij ik er zomaar vanuit ga dat met "gelijktrekken" bedoeld wordt "stellen op Europees Nederlands niveau".

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Cornelis Houtmanstraat 9-b,
2593 RD Den Haag.

T +31 6 31 78 58 57 (t.b.v. whatsapp)

E jhtm.nl@gmail.com

W <http://statia.nu> of <http://statia.nu/nl>

cc: *Nationale Ombudsman*